

PODACI O USTANOVU/ŠKOLI	PODACI O AUTORIMA/AUTORKAMA
Naziv škole: OŠ „Milić Rakić Mirko“	Jasmina Džipković, nastavnica srpskog jezika i književnosti i odeljenska starešina učenika
Mesto, opština: Prokuplje, Prokuplje	
Školska uprava: Niš	
Opis primera dobre prakse IO	
Prilagođeni IOP za srpski jezik	
Ključne reči: osnovna škola, intelektualne teškoće, srpski jezik i književnost	
Opis obrazovne situacije učenika i okruženja	
<p>Učenik je prvi ciklus osnovnog obrazovanja završio po prilagodjenom IOP-u. Živi u hraniteljskoj porodici i romske je nacionalnosti. U petom razredu nastavlja rad po IOP-u, ali dolazi do problema u oblasti usvajanja znanja i ponašanja. Do izražaja su došle ispodprosečne opšte sposobnosti učenika, teškoće u oblasti verbalno-logičkog razumevanja, pisanog izražavanja. Učenik pokazuje selektivnu i kratkotrajnu pažnju, nezainteresovanost za nastavne sadržaje. Posebno teški za razumevanje su mentalno i jezički zahtevni zadaci. Teško usvaja nova znanja, vokabular je ograničen i nedovoljno poznaje leksičke odnose među rečima. Teško piše po diktatu, a voli da prepisuje tekstove iz čitanke. Često nailazi na nerazumevanje i neprihvatanje unutar vršnjačke grupe, a teško se adaptira na nove uslove i vrlo često socijalne interakcije ostvaruje na neprimeren način. Ne pravi razliku između adekvatnih i socijalno neprihvatljivih oblika ponašanja. Smeh učenika shvata kao odobrenje da se ponaša na neprimeren način. Učenici su pogrešno shvatali njegovo ponašanje jer nisu razumeli da je njegova impulsivnost rezultat njegove emocionalne nezrelosti. Učenik redovno pohađa nastavu i ima sve potrebne udžbenike za rad. Hraniteljica dobro brine o učeniku i saraduje sa odeljenjskim starešinom. Učenik voli da crta i da sluša zvučne zapise. Voli muziku. Prioritetne oblasti i potrebe za podrškom su učenje, socijalne i komunikacije veštine. Sa učenikom se radilo na pravilnoj artikulaciji glasova, na jasnom izražavanju, na čitanju i razumevanju pročitano, na usvajanju osnovnih pravopisnih pravila (tačka, zapeta, veliko slovo). Popunjavani su formulari sa osnovnim ličnim podacima (ostvaren ishod da zna sam da popuni važeće formulare samostalno, da zna da adresira i napiše pismo)</p>	
Opis dobre prakse	
<p>U radu sa učenikom presudnu ulogu je imao odeljenjski starešina, a onda i pedagog, psiholog, hraniteljica, predmetni nastavnici, pedagoški asistent. Za učenika su prilagođavani nastavni sadržaji - duže lekcije su podeljene na kraće delove, učenik je</p>	

radio u paru, ponavljana su uputstva za rad više puta, naknadno objašnjavani zadaci i zahtevi.

Tražen je manji broj tačnih odgovora, korišćene su kartice, šeme za podsećanje (padežne, glagolske kartice). Omogućeno je da češće odgovara usmeno i da radi sa otvorenom knjigom. Korišćeni su crteži, slike, puzle, panoji, nastavni listovi sa ilustracijama, važeći formulari, uplatnice. Pojačan rad sa OS na časovima ČOSa, pohvaljivanje učenika, motivisanost da učestvuje u razgovoru, da uči parcijalno i da se sam javi. Sa ostalim učenicima i nastavnik je stalno radio na prihvatanju učenika, na uključivanju u grupni rad i rad u paru. Sa njim su naizmenično sedeli drugovi iz odeljenja. Upoznati su sa emocionalnom i socijalnom situacijom njihovog druga. Oni su shvatili da njihov drug pokazuje neke osobine po kojima se razlikuje od njih i da se potrude da ga prihvate. Igrali smo igre i simulacije, igranje uloga, na slovo na slovo, kutija tajni, nije teško biti fin. Deca su brzo naučila da ne reaguju burno na neprilagođeno ponašanje druga na času, opominju ga kad se ne ponaša kako treba, vole ga, poštuju i paze, pomažu pri izradi zadataka. On je ravnopravan član kolektiva! Uključen je u grupu, razvija komunikacijske veštine i adekvatne oblike ponašanja i uključen je u rad škole (priredbe, javni časovi). Nasmijan je, vedar i voli da se druži sa vršnjacima. Posebno je vezan za odeljenskog starešinu u kog ima puno poverenje i sa kojim voli da priča, deli tajne i zaduženja izuzetno ga ceni i poštuje.

Profesionalna dobit

Deca su prihvatila svog druga, razvila su humanost, saosećanje, brigu o svom drugu. Shvataju i razumeju njegovu osobenost i svi zajedno učimo da nas razlike spajaju, a ne razdvajaju. Ovo iskustvo mi je omogućilo da učeniku pružim mogućnost za ravnopravno učešće u nastavnom procesu, da afirmišem timski rad, a uspeh učenika me je još više motivisao i stimulisao za rad. Koristim sajtove i literaturu o inkluzivnoj nastavi, edukujem se o posebnosti i radu sa decom koja rade po posebnom programu i posećujem predavanja i seminare vezano za temu IOP-a.